JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA PROBLEMATICA, PRIMA,

Ad Virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM

M. D. Anatomiæ ac Botanices Professorem.

DE

Pilis, Pinguedine, Septoque Scroti; Nec non de Papillis Pyramidalibus; ut etiam de Corpore Reticulari, sub Cuticula sito, &c.

AMSTELÆDAMI,
Apud JOANNEM WOLTERS, 1696.

Nobiliſſime ac Præclariſſime

V I R.

COnſideranti, animoque ſubinde volutanti, quæ in publica nuper à Te, Clariſſime Vir, habita Anatomices demonſtratione vidi, quæque ex Te ipſo hauſi, & tacitè obſervavi, ſummam non tantum præbuiſti mihi admirationis anſam, verùm etiam, ut ea paulò exactius examinarem, ac in ſcientia hac tam nobili tamque excellenti nonnullos facerem progreſſus, calcar mihi addidiſti non exiguum. Ita omnium Spectatorum oculos & animos in Te convertiſti, ut, ſi non cuncti, plurimi ſaltem & quidem Doctiſſimi (ubique enim & omni tempore multi dantur Thyrſigeri, pauci verò Bacchi) maximo cum applauſu & approbatione demonſtrationem hanc demirati fuerint. Et certè, quem non in admirationem rapuiſſet inſolita iſthæc Corporis Contemplatio, elegantiſſimam viventis inſtar præ ſe ferentis faciei formam, quæ floridiſſimo colore perfuſa, & quaſi ex albo rubroque mixta, verèque roſea, ſine fuco & fallacia cuilibet arridere videbatur?

Quod ſi quis accuratius mecum incorruptam illius perluſtret & perpendat conſervationem, haud inficias ire poterit, nihil quicquam ſimile in corpore unquam fuiſſe tentatum atque exhibitum. Quàm ſcitè & affabrè totius corporis Venæ conſpiciebantur integræ & illæſæ, membraque omnia flexibilia, quanquam ſolida & dura! præterea Viſcera, quæ aliàs, quod fidem ſuperare videtur, corruptioni obnoxia & facilè putreſcere ſolent, Viris Principibus conſpicienda præbuiſti, integra, incorrupta & conſpectu amœna. Ut cætera multa, rara equidem & præclara à Te exhibita, ſilentii velo tegam, notiora quippe, quam ego, meique ſimiles, ſatis dignè illa exprimere valeam: Ac ne pluribus ambagibus has meas exiguo ſtylo exaratas lineas exor-

nem, Teque Vir Clarissime, ut par esset, summis laudibus extollere videar, quod doctioribus & eloquentioribus, me, Viris relinquo, majorem in partem peto, ut calamo meo faveas, si rudi tantum Minervâ dixerim id, quod res est. Mirari interim noli, Vir Clarissime, quòd illotis, ut ajunt, manibus ad Te accedere, Tuaque pro tenuitate ingenii mei, quasi ad examen revocare, ac nodorum quorundam difficultatem Tibi objicere sustineam. Quandoquidem singularis Tua erga me humanitas & benevolentia, quâ ad Dissectionis Tuæ Anatomicæ inspectionem aditum mihi patefecisti, animum mihi addit, largamque aperit januam, ut omni mihi modo persuadeam, Te fiduciam hanc meam, non sinistrè interpretaturum, verùm comi benignoque excepturum esse animo. Facilem proinde Te mihi præbeas, etiam atque etiam rogo.

1°. Ostendisti nobis, Vir Clarissime, Glandulas miliares cutaneas, partim per Cutim dispersas, partim verò sub ea consitas. Manet itaque difficultas, *Utrum Pili ex illis emergant nec ne?*

2°. Demonstrationis quoque copiam dedisti omnibus spectatoribus, Scroti humani, peculiari & planè novo indurati artificio, tamque ritè præparati, ut varia distinctè magis in eo apparerent, quàm in ulla alia corporis parte, vel in ipso Scroto subjecti cujusdam recens defuncti. Si absque incommodo fieri potest, à Te, Vir Præstantissime, doceri desiderarem, *Utrum dictum hoc Scrotum publicè exhibitum*, *Eunuchi* (qui tamen hisce regionibus rari) *fuerit*, *an verò hominis testibus non viduati*? quoniam, si benè memini, pinguedinis in totum haud erat privum; & quod tanto magis mirabar, sepimento præter suturam, in duas partes divisum mihi videbatur scrotum; Quotquot pervolvi Auctores, omnes quidem profitentur sub cute Scroti quandam Δάρτον dictam latere Membranam, nullâ planè Membranæ adiposæ neque dicti sepimenti facta mentione. Cuncti enim uno animo convenire videntur, omni pinguedine, Testibus integris, Scrotum esse destitutum. Facilè igitur excusabis, Vir Clarissime, quòd non sine ratione admiratus fuerim, cùm observati jam traditi, nullam omninò mentionem factam fuisse, deprehenderem, sub cute nimirum Scroti latere Membranam Adiposam, sicuti in cæteris exterio-

terioribus corporis partibus, Pene ſolo excepto, verùm ſimpliciter ſolummodo adverti, carnoſam ad Scrotum contrahendum ac corrugandum aptam Membranam Δάρτον. Inter eos, quos hac de materia evolvi Auctores, Vir Clariſſimus eſt Veſlingius, cujus hæc ſunt verba: *Sed enim propendentia cum Teſtibus vaſa ſeminalia ſtudioſa ſecuritatis natura Membranoſo veluti ſacculo abſcondere voluit, quem Scrotum appellant, in medio Lineâ, tanquam ſuturâ diviſum. Non ſimplex tamen hujus compoſitio, nam & cute conſtat, cui cuticula ſua jungitur, & Membrana Carnoſa, quæ tenuior hic quidem, ſed cuti firmiter annexa, quo colligere ſe juxta cum illa, corrugarique faciliùs poſſit, &c.* pag. 91.

Sicut & Vir Clariſſimus Andreas Veſalius, qui ſequentia de Scroto tradit: *Teſtes itaque,* inquit, *pluribus tunicis ſeu involucris integuntur, aliis quidem utrique Teſti communibus, aliis autem privatim ſingulos Teſtes involventibus. Cutis enim & carnoſa membrana ambos Teſtes non ſecus quàm Univerſum corpus amplexantur, & duo illis communià ſtatuunt, involucra: Cutis quidem unum, quod reliquâ corporis cute tenuius eſt, & velut ſutura quadam & rugis interſtinguitur: ac quibusdam Scrotum, quibusdam verò (qui ſe latinius loqui exiſtimant) Scrotum, Græcis verò ὄσχεον dicitur. Alterum autem carnoſa efformat membrana, hic perinde ac Cutis, longè quàm in reliquo corpore tenuior, ſed venis frequentioribus, intertexta:* pag. 639.

Item Vir Clariſſimus & Anatomicus Accuratiſſimus Spigelius, cujus hæc ſunt verba. *In infima ſede lineam habet ſecundum longitudinem excurrentem, qua in dextram ſiniſtramque partem dividitur & ſutura vocatur:* cap. XVI. lib. 8.

Cùm autem planam & dilucidam ſatis difficultatis hujus explicationem in dictorum Authorum ſcriptis invenire non potuerim, ad Recentiores me convertere, eosque pervolvere ſtatui; Inter quos Diligens Anatomicus Dominus P. Blaſius primum tenet locum, qui hac de materia ſequentia reliquit; in Miſcellaneis Anatomicis hominis brutorumque, &c. ubi loquitur de Numero Scroti, cap. x. *Unum eſt,* dicit, *in medio Lineâ quâdam diſtinctum.*

Item D^us^. Phil. Verheyen Profeſſor Lovanienſis, quem præ cæteris legendum, mihi commendaſti. Ejus hæc ſunt verba: De Scoto,

loquentis. *Dividitur in partem dextram & sinistram lineâ intermediâ, quam suturam vocant, quæque ob vasa ibidem concurrentia in sectione Scroti, vitari debet, &c.*

His adjunxi quoque elegantissimè pictas Tabulas Professoris Lugd. Batav. G. Bidloo, qui Parte tertiâ de delineatione Scroti his utitur verbis. *Forinsecus Testes extra abdomen propendentes Scroto vestiuntur, laxa æque ac plicabilis membrana, exterius atque interius sutura per ejus longitudinem excurrente, divisa, plurimisque vasis intertexta, &c.* Sed in nullo ea ipsa, quæ publicè nobis demonstrasti, deprehendi, ita ut ad Auctorem ipsum, ex quo hæc emanasse, audivi, me conferre necessarium duxerim, ut inde clariorem hujus rei explanationem haurirem, certoque cognoscerem, num forsan iis in Auctoribus nonnulla ad claram distinctamque perceptionem necessaria præterierim, vel clarè satis non intellexerim.

Proinde horum omnium à Te, Vir Clarissime, dilucidiorem petere ausim explicationem, ut & modum præparandi Scrotum, quo illud in conspectum veniat Septum, ut & pinguedo. Præterea, me dudum Corporis reticularis Malpigii, ut & Papillarum pyramidalium, verum Tactus organum, desiderasse demonstrationem, libens fateor; de iis non rarò quidem hinc & inde aliquid legi, sed clarè & perspicuè illas in subjecto conspicere, nunquam antehâc mihi data fuit potestas.

Fateri quoque cogor, me nunquam distinctius vidisse Spinalem medullam, constitutam scilicet esse ex meris innumerisque fibris, tenuissimarum membranularum ope, sibi invicem cohærentibus, quam in publica demonstratione, eò tempore habita.

Hæc sunt, Vir Clarissime, quæ planioris explicationis ergo Tibi proponere non erubesco, petitioni, me frustrari, nolis, vehementer rogo. Est interim, cur gestiam, quôd Anatomicis Tuis demonstrationibus hactenus interesse, indeque fructum & emolumentum certè non exiguum, capere, mihi data fuerit facultas. Multò magis autem mihi gratularer, si in juventutis Artis Medicæ usum ea delineare, (innumeris licet districtus negotiis) non gravareris; Ut ea, quæ adhuc in obscuro latent, Tuâ operâ & studio, majori facilitate comprehendi & addisci possint. Quod si facere non recusaveris, multùm certè gloriæ & ornamenti Nomini

mini Tuo appones, ac ſtudioſorum omnium animum voluntatemque Tibi devincies maximè.

Quod ad me, Vir Clariſſime, ſempiternâ memoriâ benevolentiæ Tuæ erga me beneficium colam, illudque altâ manebit mea mente repoſtum, ac Nomen Tuum re ipſâ atque animo ſemper gratiſſimo proſequi, nunquam deſinam.

Valeas interim, Clariſſime Vir, & divino aſpirante Numine rebus humanis, huic denique Literario, diu ſuperſis. Vale iterum, meque Tui ſtudioſiſſimum inter eos, qui toto Te pectore venerantur, habeto.

Nobilitati Tuæ

Addictiſſimus & Obſervantiſſimus

Amſtelædami ipſis Calend. Septemb. M.D.C.XCV.

JOH. GAUBIUS.

Frederici Ruyschii

RESPONSIO,

Ad Eruditum

Dnum. JOHANNEM GAUBIUM,

~~Medicinæ~~ *Philomedicum, de Epistola Problematica prima.*

Ornatissime Vir,

MEntis tuæ candor & generositas, mihi satis superque perspecta, pro me ipso verba faciunt, meque excusant, quod in hoc primo literarum congressu, absque ambagibus, verborumque ornatu, ad Literas tuas ipsis Calendis Septembribus, ad me datas, propter occupationes multifarias, serius quam volui, respondeam. In illis Vir Ornatissime nonnulla video proposita à me in nuperrima Anatomia, publicè in multorum conspectu exhibita & demonstrata; Quorum dilucidiorem desideras explicationem. Doleo interim, quod objecta nimis à te dissita & remota, Oculorum acie vix ac ne vix quidem attingere potueris; in publica enim demonstratione minutiæ tam accuratè à nonnullis spectatoribus conspici nequeunt, nec datur tempus unicuique speciatim ob oculos ponendi, quæ publicè tractari solent. Proinde dissectionis eorundem subjectorum continuationem meis in ædibus instituere mihi animus fuit, (quoniam publicis in demonstrationibus unicuique satisfieri omninò nequit,) & quidem in meorum,

rum discipulorum usum & fructum, nec non eorum, qui neutiquam aliena & sibi ignota Theonino dente rodere gaudent.

Interim temporis successu, si quid rari in meas inciderit manus, ipsis quoque dissectioni privatæ interesse, dabitur forsan occasio.

Verùm, ut petioni Tuæ, Vir Ornatissime, satisfaciam, ad propositas Tuas mihi quæstiones me conferam.

In prima itaque propositione rerum novarum desiderio captus, ex me audire anhelas, *utrum Pili è glandulis Scroti emergant nec ne?*

In prægressa publica nuper demonstratione, luce meridiana manifestius indigitavi Vaginulas Pilorum plurimas productiores esse, quàm ipsæ glandulæ, ut ex adjecta Fig. Prima, Lit. A. notata liquet.

Vidimus quoque tunc temporis dictas Pilorum Vaginulas, nullis glandulis instructas, ut ex Fig. Prima Lit. B. videre est: quod mihi persuadet, & firmissimo indicio est, radices Pilorum non semper è glandulis cutaneis emergere, vel inde exortum habere; eo magis, quod vidimus aliis in locis Pilos tam profundas agere radices, ut è pinguedine ipsâ originem habere videantur.

Quoad secundum propositum, Scrotum nuper exploratum hominis erat perfectæ sanitatis, Testiculis haud viduati, in cujus parte superiore pinguedo, ut ex Fig. 1. & 2. Lit. C. & E. patet, sese videndum exhibebat, quod in obesis non rarò observavi; in parte autem inferiore nequaquam: Pars tamen Scroti interior ita disposita est, ut apta sit pinguedinem recipiendi, & coërcendi; non minus enim sub ejus cute latitat membrana adiposa, quàm in aliis corporis partibus; quamvis hîc maxima ex parte pinguedine destituta sit, cellulis adiposis sibi ita incumbentibus, ut membrana hæc nil minus, quàm cellulosa, videatur: Quod si autem flatu hæc membrana extensa exsiccetur, & post exsiccationem in lamellas dissecetur, cellulæ dictæ, Fig. 3. Lit. nimirum H signatæ, in conspectum producuntur. Idem videre est in eunuchis, quo-

rum Scrota non raro ab undiquaque parte pinguedine sunt infarta. Dicta hæc membrana adiposa insuper carneas habet intertextas fibras, ut Figura 3. Literæ G. G. indicant, quarum beneficio Scrotum contrahitur, corrugaturque; quæ fibræ proinde ansam Anatomicis præbuêre, ut toti membranæ carnosæ nomen imposuerint.

Quod ad tertium: Ostendimus quoque in supradicta demonstratione Scrotum illud septi beneficio in duas dividi partes, de quo nil apud Vesalium, Bartholinum, Verheyen, de Graaf, &c. Viros de re Anatomica alias satis benè meritos, & quid mirum? Quandoquidem omnia circa Scrotum recenter denati, adeò sunt lubrica atque mobilia, ut difficillimè vera septi constitutio appareat: Quapropter, siquis hoc demonstrare satagit, inflandum est Scrotum, & post exsiccationem aperiendum, quo facto sese videndum exhibet septum Scroti, ut ex Fig. 1. & 2. Lit. D. notata, liquet; estque hoc dictum septum Vasis sanguiferis innumeris perfusum. Vid. Fig. 2. Lit. F.

Quod quartam attinet propositionem de Reticulari corpore Malpigii, sub cuticula sito. Nomen illud ab Inventore Clar. Malpigio sortitum est, qui primus jure merito habendus est detector, Vir, dum viveret, in Anatomicis exercitatissimus. Vix ac ne vix quidem in conspectum venit dictum hoc Corpus Reticulare, nisi instrumentis opticis: Vixque demonstrari potest vulgari Encheiresi, & communi dissecandi modo, multò minus Papillæ pyramidales, particulæ, quas Anatomiæ Professores sicco quasi pede in dissectionibus transire solent, quamvis studiosis Medicinæ scitu & visu adeò necessariæ censendæ sint, propter earum usum, quem præstant, ut neutiquam in administrationibus Anatomicis, præsertim privatis, sint negligendæ. Veram hujus Corporis Reticularis & subcuticularis delineationem Microscopio visam, designat Fig. 4. ut & Papillas pyramidales Fig. 5. Fig. autem 6. indicat Corpus Reticulare, sub cuticula situm, naturali magnitudine duplo circiter majus. & Fig. 7. Papillas pyramidales duplo pariter majores. Interim, si me, Vir Ornatissime, invisere dignaberis, omni tempore in iisdem nuper exhibitis subjectis, à biennio conservatis,

hæc

hæc & ſimilia de novo conſpiciendi, prolixa tibi dabitur occaſio. Hiſce curioſitati Tuæ, Vir Ornatiſſime, me ſatisfeciſſe puto. Vale interim, & me ſtudiis tuis optimè velle, certò Tibi perſuade,

Datæ Amſtelod.
die 4 Octob. 1695.

FR. RUYSCHIUS,

M. Dr. Anat. ac Botanices Profeſſor.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ PRIMÆ.

Fig. I.

Scrotum humanum post inflationem exsiccationemque parte superiore apertum, indigitat.

A. A. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis productiores.
B. Vaginulæ & radices Pilorum, glandulis cutaneis privæ.
C. Pinguedo in parte superiore Scroti.
D. Septum, Scrotum in duas partes dirimens.

Fig. II.

Septum supradictum Vasis sanguineis innumeris ditatum & exsiccatum repræsentat.

E. Pinguedo in cellulis coërcita.
F. Vasa sanguifera per septum dispersa.

Fig. III.

Faciem interiorem Lamellæ dicti Scroti exsiccati denotat.

G. Fibras carneas demonstrat.
H. Cellulas adiposas flatu extensas.
I. Duplicitatem Lamellæ.

Fig. IV.

Corpus reticulare Malpigii, sub cuticula locatum, Microscopio visum.

Fig. V.

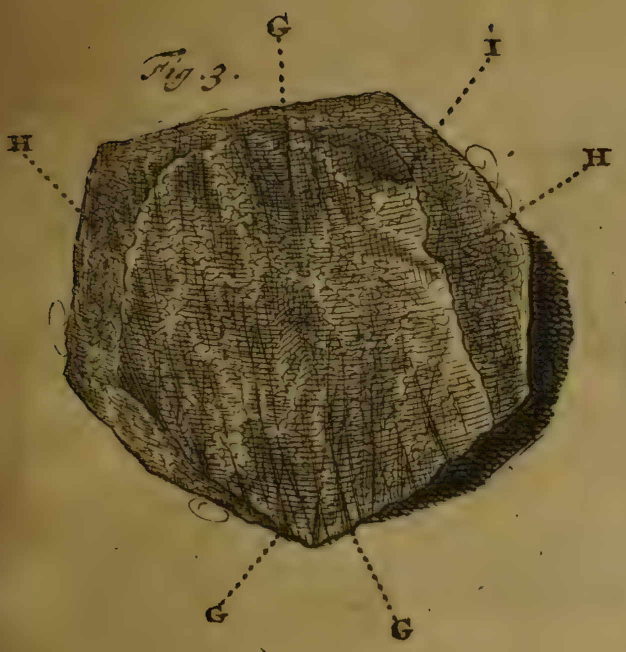
Agmen processuum papillarium cuti inhærentium, Microscopio visum.

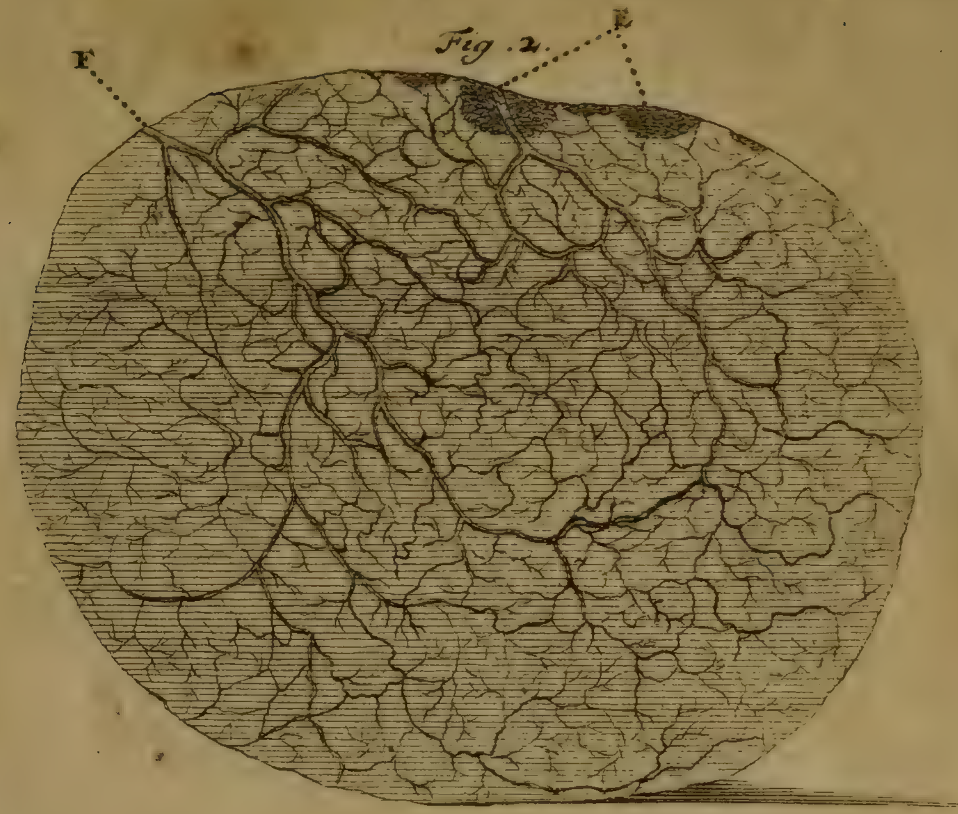
Fig. VI.

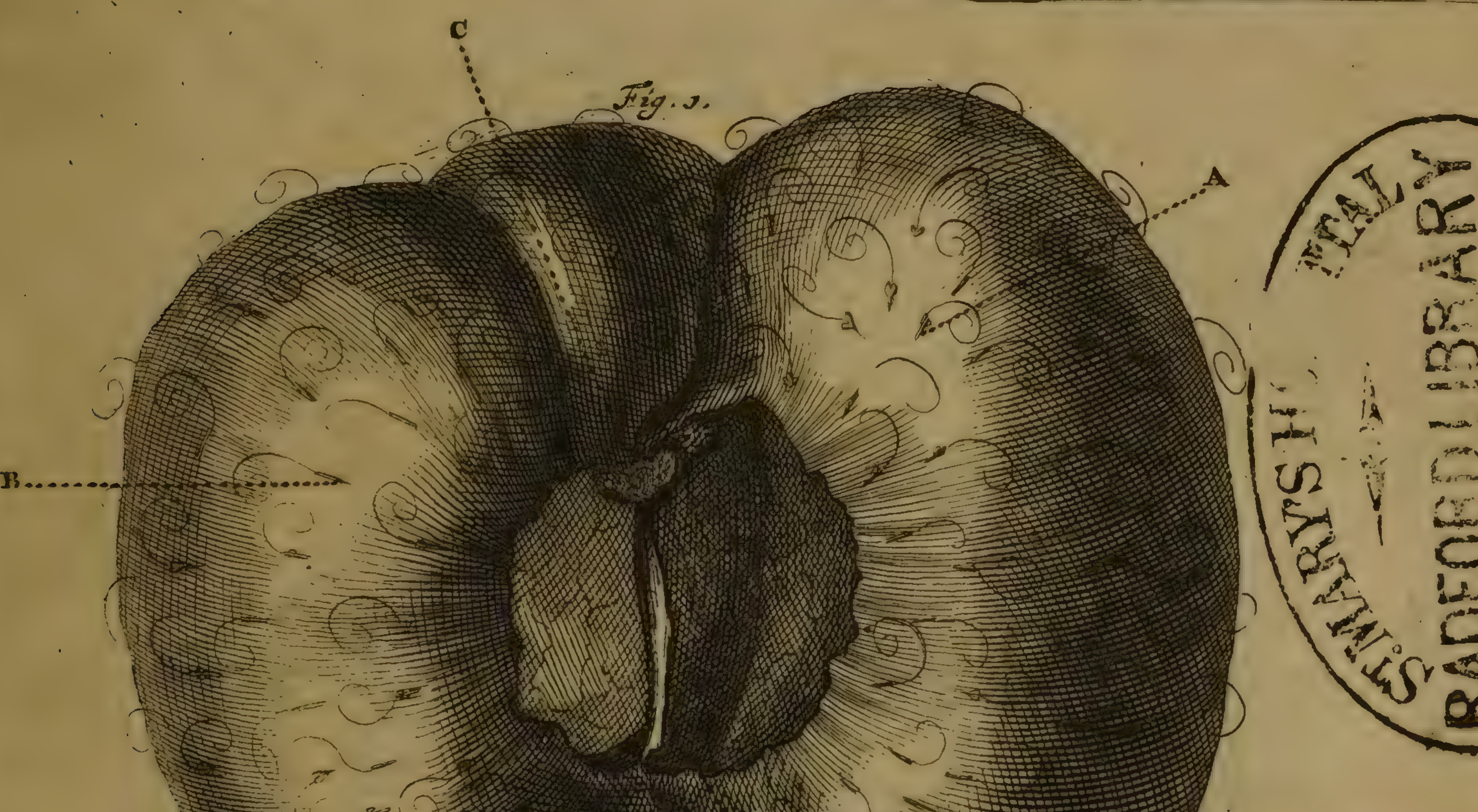
Dictum Corpus reticulare naturali magnitudine duplò majus.

Fig. VII.

Agmen processuum papillarium naturalem magnitudinem bis superans.

Fig. 3.
G
I
H
H
G
G

Fig. 2.
F
E

C
Fig. 1.
A
B
A
D

5
7
6
4

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA

Anatomica, Problematica SECUNDA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. D. Anatomiæ, ac Botanices Professorem;

DE

Artificiosa Scroti Humani induratione, ejusque Vasorum sanguiferorum cursu ac copia; ut & de Arteriis per costarum periostium, spatia Costarum intercartilaginea, Pericardium, &c. disseminatis.

NOBILISSIME, CLARISSIME,

Nec non

DOCTISSIME VIR.

TAnta Tua erga me eſt benevolentia & humanitas, ut, unde potius exordiar, Tibique grates quas debeo, referam, idoneis mihi verbis deſtitutus, videar.

Jucundius certè nihil contingere mihi potuit, quàm, quod ſepoſitis innumeris & gravioribus, imò abſolutè neceſſariis Tuis negotiis, tam placidâ benignâque fronte priores meas inſpicere dignatus fueris literas. Eſt revera, cur gratiſſimo ſemper agnoſcam animo. Inexpectato quoque tam perſpicuam dilucidamque, Tibi aliquot ante dies exhibitarum Anatomices nonnullarum quæſtionum mihi, non ſolùm dediſti explicationem, verùm etiam figuras addere non recuſaſti, adeóque quidem accuratas, ut nullus, quiſquis ſit, niſi parùm proſpiciant oculi mei, in illis hærere, vel objectionem aliquam formare poſſit.

Quapropter etiam ſequentia hæc Tibi proponere non erubeſco, nullus dubitans, quin pro Tua in naturam verſa conſuetudine & benevolentia, benigno quoque vultu illa ſis excepturus.

In præcedenti epiſtola clarè nobis tradidiſti methodum, ut & viam præparandi Scrotum humanum, quo pacto ſcilicet conſpiciendæ ſeſe nobis exhibent Scroti Glandulæ, Septum, ut & ejuſ-

ejuſdem Pilorum Vaginulæ; cui, ſi addere quoque dignareris Scroti præparationem, cujus ope vaſa ſanguiflua in conſpectum prodeunt, idque absque Scroti læſione, aut dilaceratione, nos, Clariſſime Vir, perpetuò devinctos haberes. Ejuſmodi Scrotum humanum corpori adhuc annexum & in Mumiam converſum nuper in privato Collegio Diſcipulis Tuis oſtendiſti, non ſine omnium admiratione. Scrotum illud non inflatum, attamen induratum mihi videbatur; in eo præterea rugas naturales, ut & Lineam longitudinalem, quibus præditum alias eſt Scrotum hominis, rectâ nimirum valetudine fruentis, non ſolummodo obliteraſti, ut vaſorum curſus diſtinctius luſtraretur, verùm etiam nullas contraxit rugas præternaturales. Quod ad colorem naturalem, non multùm ille mutatus, ſed ex albo rubroque adhuc mixtus erat, Scroti inſtar hominis cujuſdam perfectioris ſanitatis, & quod admiratione præ cæteris certè dignum eſt, remotis ſimul cum lineâ, ut dixi, longitudinali artificio rugis naturalibus, omnia vaſa ſanguïfera, ne minimis quidem exceptis, facillimè conſpici poterant, ſitum naturalem occupantia. Copiam porrò nobis dediſti videndi Trunculorum exortum, & quo ritu illi in Scroti ſuperficie diſſeminantur, quod nequaquam, meo quidem judicio, fieri poteſt in Scroto, vulgari methodo diſſecto, ac in planum extenſo; ea propter non miror, quòd nullus hactenus Anatomicorum horum vaſorum diſtributionem perfectè deſcripſerit, multò minus in tabulis delineaverit.

Ingenuè quoque fateor, Clariſſime Vir, me demonſtrationem de Coſtarum Perioſtio, ut & de Membrana Pleura videndi, diu deſiderio flagraſſe. Anceps enim hæſi, *Utrum Membranæ Pleuræ pars exterior, ſeu Lamella coſtas reſpiciens, Perioſtii eſſet loco*, an verò *Coſtæ peculiari gauderent membrana immediatè coſtas internè amiciente.*

Quum Clariſſimum Spigelium evolverem, mihi innuere videbatur, Pleuram Membranam coſtis inſervire pro dicto Perioſtio: Cap: enim tertio Corp: hum: fabr: Lib. IX. hiſce utitur verbis; *Non ineptè coſtalem Tunicam dixeris*, (loquitur de Membrana πλεῦρα) *ſi Græcam exprimere velis appellationem. Eſt enim Membrana cùm univerſam Thoracis cavitatem, tùm imprimis coſtas obcingens;* ſi mihi Clariſſimum Veſalium, ut & Anatomi-

tomicum Eximium Bartholinum legere non commendasses, in errorem facilè incidissem; Horum enim prior Cap. 2. Fol. 711. hæc tradit; *Cæterum præter hanc Membranam Costas Thoracemve succingentem, singulis costis alia particularis obtigit, quam alteram succingentem Costas Membranam Græcos vocasse, reor, &c.*

Posterior idem asserit, Cap. IV. Lib. 2. *Interim & Costæ suum habent Periostium: Tertia Pleuræ Tunica nonnullis, aliis Circumossalis.*

Quibus verbis dicti Auctores mihi contrarium illius, quod ex Spigelii Anatomia conceperam, innuere videbantur. Ex ultima Tua demonstratione αὐτόπταις nobis patuit: *Costas præter Membranam Pleuram peculiari gaudere Periostio:* Neque hoc solùm, verùm etiam ostendisti, *quo pacto Vasa sanguinea per illud Periostium sint dispersa & per Pleuram porrò cursum continuent;* quod in nullis Anatomicorum Tabulis hactenus videre licuit.

Magna quoque admiratione conspeximus, *Vasorum Intercostalium trunculos non per Membranam Pleuram, neque per ejus duplicaturam, verùm sub iis decurrere, eosque immediatè à Periostio investiri non minus, ac Costas,* quod nunquam ab aliis notatum vidi; quotquot pervolvi Auctores, uno omnes ore asserunt, *Vasa sanguinea hæc inter dictam duplicaturam dispergi:* Nobis autem, *plurimos ramusculos è trunculis Intercostalibus oriundos,* ostendisti, *præsertim per Lamellam Costas respicientem, ut & paucos per Lamellam interiorem Pulmonem spectantem nequaquam trunculi autem inter duas hasce Lamellas locantur.*

In cadaveribus Tuis, elapso ab hinc biennio, conservatis, observavi porrò supradictos Intercostales trunculos *per inferiorem interioremque Costarum* sulcos decurrentes, longè plures, imò innumeros Musculis intercostalibus soboles largiri, quàm mihi imaginari potuerim, aut ullus Auctorum manifestaverit; horumque reptatum mirabilem haud sine admiratione contemplari potui.

In eodem præterea subjecto distinctè satis Vasa sanguifera spatia costarum intercartilaginea perreptantia, & præsertim à Vasis Mammariis internis ortum ducentia, conspicienda erant: ut silentio prætercam, quo ritu illa per Ossis sterni periostium & Pericardium quoque disseminentur.

Miror sanè nullum hactenus Auctorem hæc delineasse Vasa; sed quid dico, delineasse? Plures, ubi de eorum ortu agunt, valdè discrepant; & quod plus est, Pericardium quoque describentes, de Vasis nequidem cogitant.

Inter Antiquos Vesalius: de Hum. Corp. Fabr. Cap. VIII. Fol. 728. *Hoc* (de Pericardio loquitur) *nullas ferè Arterias in se dispersas obtinet, neque etiam Venas, nisi perquam tenuissimas, ab illis ferè exortas, quæ intersepientibus Membranis tanquam in Omentum digeruntur, &c.*

Andreas Spigelius de hum. Corp. Fab. Cap. v. Fol. 348. Pericardium describens, nullam planè Vasorum mentionem facit, quæ etiam in Tabulis Professoris Bidloi non video.

Andreas Laurentius de Pericardii Vasis hæc refert Cap. IX. fol. 347. *Venas habet communes à Phrenicis & Peculiarem à ramo Subclavio, quam Capsularem vocant*: omninò de Arteriis tacet.

Clarissimus de Marchette, Pag. 113. inquit, *Arterias Pericardium habere ab Arteriis Mediastinis, & propter exiguitatem vix observabiles.*

Doctissimus Blasius in sua Anat. Cap. 2. Fol. 124. sequentia de Pericardii Vasis tradit. *Vasa habet*, inquit, *omnis generis, Mediastina dicta, Venas à Cava, Arterias ab Aorta.*

Insuper Veslingius in Syntag. suo Anat. Pag. 145. *Pericardium vix conspicuas obtinere Arterias*, refert; Cui assentiri videtur Bartholinus Pag. mihi 350. ubi dicit, *Pericardium Venas habere parvas, infra à Phrenicis & supra ab Axillari, Arterias autem nullas facilè apparentes;* Verùm quàm alienum hoc sit à veritate, in antedictis Tuis cadaveribus sæpenumero vidi. In quibus Pericardia facilè apparentibus & innumeris, miroque insuper reptatu decurrentibus scatent Arteriis.

Exhibuisti nobis præterea in Cadaveribus Tuis, Glandulam Thymum, in qua clarè ostendisti, quòd scilicet Vasis sanguiferis non solùm gaudeat parte exteriore, sed & interiore, tantâque insuper copiâ, ut ubique summâ rubedine perfusa esset hæc Glandula.

Ita ut nemo certè contendere audeat, quin in Cadaveribus arte

arte Tuâ præparatis non diſtinctiùs quàm olìm, tam Vaſa ſanguifera, quàm alia innumera conſpici poſſint.

Proinde, Clariſſime Vir, niſi iterata mea petitione nimis moleſtus Tibi eſſem, omnibus hoc ſtudium colentibus non inutile fore, reor, ut aliquantum temporis ab aliis Tuïs occupationibus animum abſtraheres, & veram perſpicuamque dictorum Vaſculorum diſtributionem per figuras, publici juris faceres; Ea certè ratione omnibus facem accendes. Vale Clariſſime Vir, & mihi meisque conatibus favere perge.

Nobilitati Tuæ

Addictiſſimus & Obſervantiſſimus

Dabam Amſtelodami
IV Nonis Septemb.
MDCXCV.

JOH. GAUBIUS.

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO.

Ad Eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, de Epistola Anatomica, Problematica II.

RESponsionem meam, Vir Ornatissime, tibi haud ingratam fuisse ex ultimis litteris IV. Non. Sept. ad me datis, percepi, inquibus alia denuò & longè à præcedentibus diversa video proposita; & primò affectare mihi videris, ut Tibi communicare velim alteram Scroti præparationem, quâ Scrotum lapidis instar induratur. Id, Or. Vir, perficitur artificiô quôdam tam singulari, ut in eo ultra triginta & quatuor annos desudaverim. Nil enim adeò difficilè puto, quàm partes corporis humani, & præsertim Scrotum, deletis naturalibus rugis, ut & Lineâ secundum Scroti longitudinem protractâ, ita præparare, & servatô colore, & amplitudine naturali, sine rugis præternaturalibus, lapidis instar, eô modô indurare, ut Vasorum reptatus longè distinctiùs appareat, quàm in corpore vivo, aut jam demùm defuncto; Proindè facilè, ut spero, connivebit Dominus, quòd vota

voto tuo respondere, Scrotique præparationem supracitatam publicè notam facere nondum induci possim, neque, ut mihi persuadeo, id à me exiges, cùm mecum perpendas, quàm multi dentur, qui instar Corniculæ Æsopicæ alienis superbire gaudeant plumis: Accuratam autem delineationem arteriarum anterioris partis Scroti Tibi denegare nequeo, quam Tabulæ secundæ, Figura secunda repræsentat.

Hisce transactis, progredior ad secundam Tuam petitionem, nimirum ad delineationem Vasorum per costarum Periostium, ut & Pleuram disseminatorum; equidem benè mones, à nemine hactenus id fuisse factum; quatenus in cadaveribus nostris ultra biennium conservatis, necdum induratis, illa sese videnda exhibent: difficillimum foret omnia vasa sanguifera per integram Membranam Pleuram, ut & periostia, per totum thoracem per icones illustrare, quam ob causam particulam aliquam sufficere posse, reor, in qua abundè satis omnia vasa, mirè repentia, videre est.

Integram Membranam Pleuram, ut & eam, quæ omnes costas immediatè obvelat, in duas lamellas separare, vix ac ne vix quidem possibile est; ita scilicet, ut in conspectum producantur omnia Vasa sanguiflua, sine quo cursus per interiorem lamellam, costas respicientem, non satis distinctè apparent: Quod si autem cadavera hæc nostra, ultra biennium conservata, indurata, & in Mumiam conversa essent, accuratius id fieri posset. Proinde, Orn: Vir, si harum membranarum particula aliqua arteriis instructa sufficere potest, sicuti in privato Collegio Anatomico hisce diebus ostendi, Tabulæ secundæ figura prima eam exhibet.

Venas non addo, quod, quum Arteriarum sint comites, eundem observant in hisce partibus cursum, & sic minus in figura obscuratur reptatus arteriarum.

Quò ad trunculos Vasorum intercostalium, neutiquam illos membranæ Pleuræ, ejusve duplicaturæ, sed costarum periostio inhærere, non solùm nuper indigitavi, verùm etiam dictos jam trunculos à musculorum intercostalium tendinibus muniri ac investiri, demonstravi.

Quo situ trunculi à vasis mammariis internis oriundi per spatia costarum intercartilaginea decurrant, & qualis eorum sit distributio non solùm per musculos, spatia Costarum intercartilaginea occupantes, verùm etiam per membranam, Ossis sterni utramque superficiem, præsertim interiorem investientem, distinctissimè privatim exhibui in subjecto quodam in Mumiam converso. In eo conspiciebantur Arteriæ Mammariæ internæ inordinata ramificatione trunculos largiri marginibus cartilaginum Costarum: Variis enim in locis dictas arterias Mammarias non solùm trunculis suis irrigare demonstrabam inferiorem Limbum cartilaginum Costarum, verùm etiam superiorem, secus ac in spatiis interosseis, ubi rarissimè, si unquam, binis trunculis singularem Costam infra supraque ditari, observavi: In aliis autem objectis demonstravi quoque dictos trunculos intercartilagineos per solum marginem superiorem, in aliis locis, per inferiorem disseminari.

Hinc patet post vulnera in parte Thoracis anteriore inflicta illiusque cavum penetrantia, sanguinem copiosum, non minus posse promanare ex tali vulnere, quatenus pertingit ad Limbum superiorem, quàm inferiorem, secus ac in spatiis interosseis; quandoquidem vasorum Trunculi, sicuti dixi, per utrumque Limbum cartilagineum inordinato cursu sæpè distribuuntur. Authores in conficienda Paracentesi cultellum altera parte obtusum cautè commendant, quò minus in illa operatione vasa intercostalia Limbum inferiorem obsidentia lædantur, & quia in Anatomicorum scriptis nullæ visuntur figuræ, verum reptatum vasorum sanguineorum per spatia costarum intercartilaginea illustrantes, nec satis exactè quoque Auctores, quem habeant situm, indigitarint, plures sibi imaginantur, vasa, spatia Costarum intercartilaginea prospicientia, pari passu ac modo per solum marginem inferiorem decurrere, quod tamen à veritate alienum esse, Tab. secundæ, Fig. tertia designat.

Tertiam quod attinet propositionem; Rectè in ea mones, Ornatissime Vir, arterias per pericardium distributas non tantummodò à nemime hactenus delineatas, verùm etiam à variis neglectas, aut rudiori tantùm Minerva descriptas, neutiquam verò

rò depictas fuisse; id quod nequaquam mirari subit, quandoquidem sub vulgari cultro Anatomico rarò aut nunquam apparent. In cadaveribus nostris ultra biennium conservatis tàm distinctè eas in Collegio privato indigitavi hisce diebus, ut nihil manifestius in toto corpore demonstrari possit.

Petitioni itaque Tuæ, & in commodum deniqueStudiosæ juventutis ipsemet eas delineavi. Vide Tab. 2. Fig. 4. in qua arteriæ pericardiacæ adeò numerosæ per Pericardium disseminantur, ut perpaucæ, si ullæ, partes membranosæ reperiantur, copiosioribus arteriis instructæ, & quod monendum; dictæ arteriæ per pericardium distributæ, multò sunt numerosiores, atque in subtiliores ramusculos divisæ, quàm dictâ figurâ exprimere potui; Arteriæ hæ à quinis locis ortum sæpissimè ducunt, quemadmodum subsequentibus literis repræsentatur in Fig. IV. ubi A. A. arterias Pericardio-Diaphragmaticas designat, à me sic appellatas, quandoquidem illæ non solùm Pericardio, verùm etiam Diaphragmati communes sunt: Hæ arteriæ in utroque latere Pericardio annexæ, varios ramulos illi largiuntur, & sic ulterius distribuuntur per Diaphragma. Quò ad exortum, in eo mihi ipsi haud possum satisfacere, cogor itaque hoc differre, donec clarius illud mihi constiterit.

B. B. Ramos arteriosos, à diaphragmaticis arteriis oriundos, sursumque delatos, ac per pericardium excurrentes denotant.

C. Surculum proponit descendentem, & prodientem à sublimiore parte arteriæ mammariæ internæ, qui variis in locis unitur surculis Pericardio-diaphragmaticis, ut & iis, qui ortum ducunt ex arteria diaphragmatica, oriturque illa à superiore parte arteriæ mam. internæ.

D. Conspiciendos exhibet abscissos trunculos à Mediastina arteria productos, quorum ramusculi cum prædictis, variis in locis quoque copulantur.

Notandum interim, quod in omni quidem subjecto Pericardium tot Arteriis sit ditatum, verùm in alio plures emergunt ab hoc, in alio plures ab illo arteriæ trunculo.

Notatum insuper hîc volo, me venas non addidisse, quò ar-

teriarum cursus distinctius possit conspici, aliâs enim inter utriusque tam venarum, quàm Arteriarum plexum facilè confusa delineatio oriretur.

In quarta denique propositione, Ornatissime Vir, à me exigis delineationem vasorum per Glandulam Thymum dissеminatorum; temporis autem penuria hac vice Tuæ petitioni hac in re satisfacere, mihi non permittit, ideóque excusatum habeas peto

Tuum

F R. R U Y S C H I U M,

Amstelodami IV Nonis
Novemb.
M DC XCV.

Errata Epistolæ primæ B. L. placidè sic corrigat.
Pag. 8. Lin. 5. Delendum Vocabulum Medicinæ.
Pag. 5. Lin. 21. Scrotum, lege scortum.

Fig: 1.

Fig: 2.

Fig: 3.

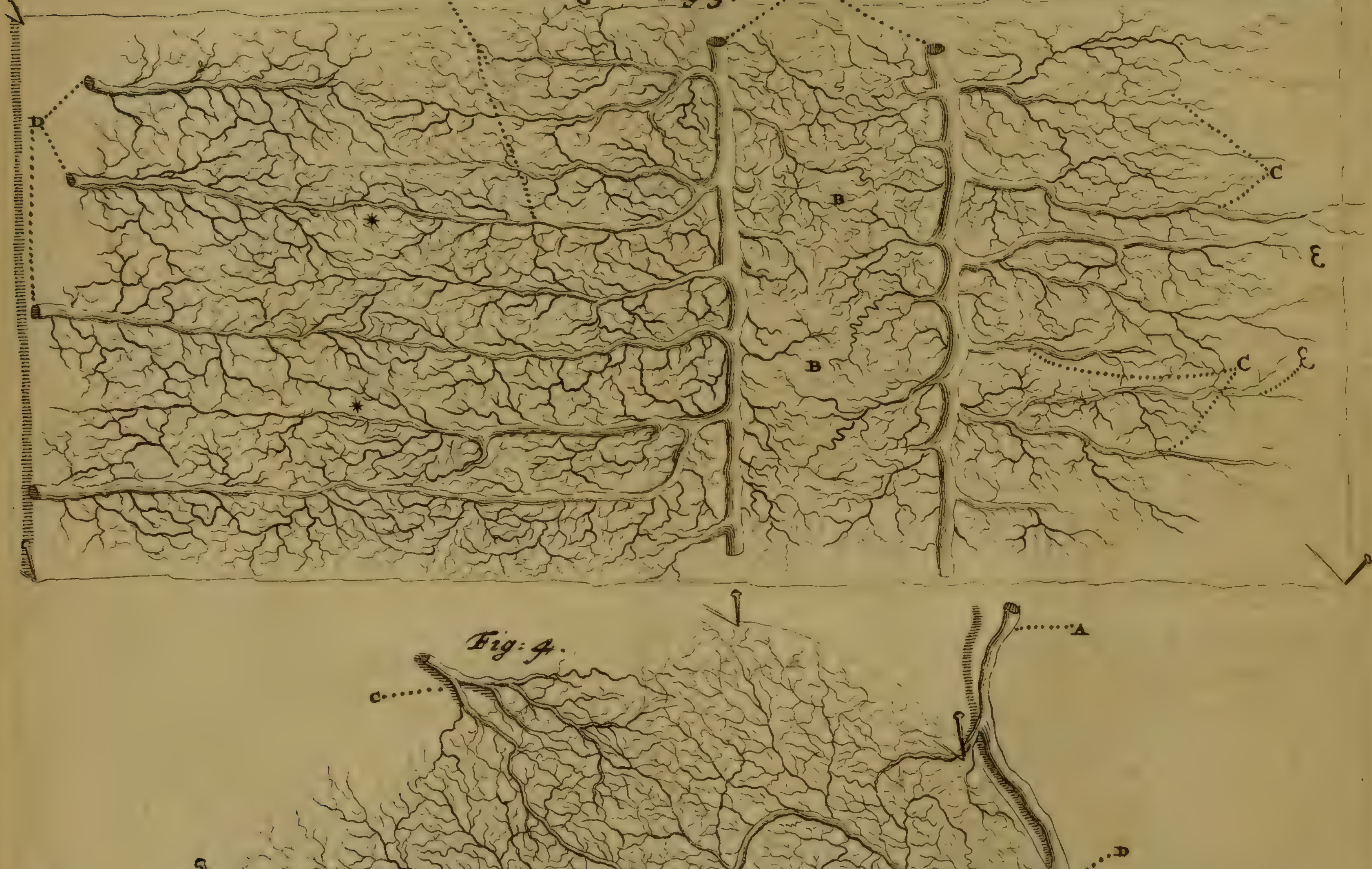
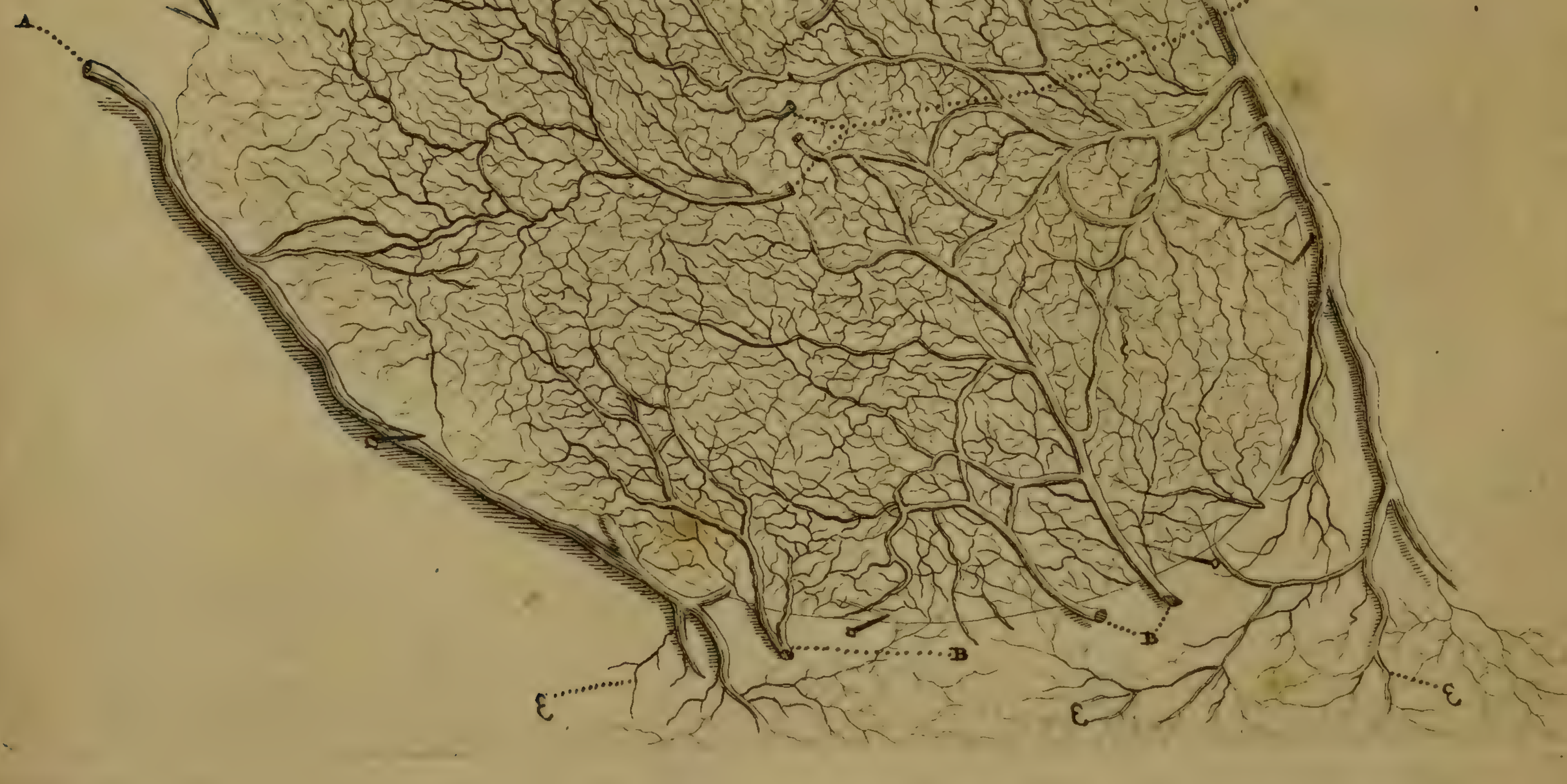

Fig: 4.

EXPLANATIO FIGURARUM

TABULÆ SECUNDÆ.

FIG. I.

Repræsentat portionem membranæ pleuræ arteriis innumeris instructam, & aciculis in planum extensam.

A. A. A. A. Ramuli arteriosi ex arteriis intercostalibus oriundi quorum extremitates miro reptatu per lamellam Pleuræ, costas respicientem, ut & per periostium costarum, exspatiantur.

FIG. II.

Exhibet distributionem arteriarum per Scroti humani partem anteriorem, & ut earum cursus distinctius conspectui nostro sese offerat, ablata sunt omnia illa, quæ visum obnubilare possunt, & sic aciculis extensa hæc pars offertur.

A. A. Arteriæ per Scroti partem anteriorem dispersæ, variis que in locis sibi invicem copulatæ; Harum origo est ex arteriis Hypogastricis, Pudendis, & aliis adsitis.

FIG. III.

Conspiciendas exhibet portiones arteriarum mammariarum internarum, cum suis ramificationibus, idque è corpore pueri.

A. A. Portiones arteriarum mammariarum internarum.

B. B. Membranæ Pleuræ, ut & Periostii arteriolæ, posteriorem ossis sterni partem obsidentes.

C. C. Dictarum arteriarum rami per spatia Costarum intercartilaginea dispersi.

D. D. Arteriarum intercostalium portiones abscissæ.

* Earum inosculationes cum iis quæ per spatia costarum intercartilaginea reptant.

E. E. Rami arteriosi, sanguinem non solùm per Limbum inferiorem, verùm etiam per superiorem derivantes.

F i g. IV.

Complectitur partem Pericardii anteriorem, in planum aciculorum ope, expansam.

A. A. Arteriæ Pericardio - diaphragmaticæ.

B. B. Rami arteriosi ex arteriis diaphragmaticis orti.

C. Surculus arteriosus à parte superiore arteriæ mammariæ internæ prodiens.

D. D. Rami arteriosi à Mediastina arteria producti, præter hosce ramos, ditatur quoque arteriis pericardium, partem posteriorem perreptantibus, ex intercostalibus oriundis, quos hic repræsentare haud potuimus, parte scilicet anteriore pericardii hic tantum oblatâ.

E. E. Rami arteriosi pericardio-diaphragmatici per diaphragma disseminati.

JOHANNIS GAUBII

EPISTOLA

Anatomica, Problematica

TERTIA,

Ad virum Clarissimum

FREDERICUM RUYSCHIUM,

M. Doct. Anatomiæ, ac Botanices Professorem;

De Arteriis per Cordis substantiam, ejusque Auriculas dispersis, ut & de egressu Arteriæ Aortæ è Cordis Thalamo sinistro.

Clariſſime, nec non Doctiſſime

V I R.

SI unquam verum Senecæ illud effatum; *multum quidem egerunt, qui ante nos fuerunt, ſed multum adhuc reſtat operis, reſtabitque multum.* Nuſquam certè manifeſtum id magis, quàm in ſtudio Anatomico.

Quam latè ſeſe extendat, nulli rectè notum eſſe poteſt, quàm qui ipſe in illo verſatur, operâque ſedulâ manus applicat operi; cum primis autem Tibi, Clariſſime vir, in Anatomicis adeò deſudanti, qui diurnâ nocturnaque manu verſare ſoles Anatomen, nec minutiſſimam corporis humani particulam intactam relinquis, quo minus accuratè adeò ante oculos omnia ponas, ut plures Anatomici parcè admodum & molli levique brachio de variis corporis humani partibus egiſſe videantur: Nunquam enim à Te diſcedo, quin aliquid novi ex demonſtratione Tuâ viderim, doctiorque abierim, de quo cæterorum Anatomicorum perplures, vel adhuc inter ſeſe dimicant, vel omninò tacent.

Firmiter mihi hactenus perſuaſus fui, Cordis Auriculas pabulum haurire & nutriri à majorum vaſorum ſanguine, in illas copioſiſſimè irruente: Quotquot etiam hac de materia evolvi Authores, eidem ſubſcribere videntur ſententiæ: Quandoquidem eorum nullus de peculiaribus Arteriis per Auriculas diſperſis, ſcripſerit: Cùm autem in privata nuper à Te habita demonſtratione non exiguum modò aliquod vaſculum, ſed vaſa ſanguiflua permulta, & frequenti ramulorum ſerie, per eas diffuſa, arboriſque ſurculos egregiè repræſentantia, nobis demonſtrares, haud parùm demiratus fui:

ea propter hisce visis, denuò ad Authorum scripta me conferre, consultum duxi, eâ scilicet fretus ratione, num in iis forsan adhuc aliquid detegere possem, quo dubitationis meæ nodus dissolveretur; nam in Authoribus evolvendis, vel attentè satis ad ea non advertisse, vel ab illorum sensu & sententia in totum me aberrasse, opinabar; verùm post assiduam tandem longamque satis investigationem, & oleum & operam me perdidisse, deprehendi; cùm nullus, quos legi Authorum, quod sciam, hac de re verbulum attigerit.

Est & alia adhuc difficultas, Clar: Vir, quæ hactenus in suspenso tenebat animum, nec à cujus partibus stare deberet, satis sciebat, quam mihi demonstratione Tua in Cadaveribus ultrà biennium nitidissimè conservatis, egregiè discussisti. Ostendebas enim Arteriæ Magnæ Truncum è sinistro Cordis thalamo prosilientem, & antequam Arteriæ Magnæ Descendentis nomen adsciscat, varios emittentem ramos, nequaquam autem ita constitutum, uti plurimorum authorum figuræ docent; verùm clarè demonstrabas, quo pacto ille ascendens Truncus post trium, quatuorve digitorum transversorum ascensum, semicirculum quasi efficiens, descendat, nomenque ascendentis deponens, sese ad inferiora corporis humani membra effundat; Rectè ideò, quòd si bifurcatio aliqua inter Truncum Aortæ ascendentem & descendentem inveniatur, contrà naturæ leges esse, monebas. Proinde hac in re Antiquos & plurimos quoque Recentiores, figuris suis crasse hallucinatos esse, manifestè satis patet. Clarissimorum Virorum, Vesalii, Casserii Placentini, Bartholini & Laurentii figuræ hac in materia mihi nullo modo satisfacere possunt: siquidem omninò à recta delineationis via discessisse, mihi videntur: Nec magis mihi quoque arridet illa delineatio, quam in Tabula vigesima tertia Professoris Bidloi deprehendo, in qua Aortæ Trunci cum ramis subclaviis crucem quasi referunt: Tale quid neque in præparatis Tuis, neque ullis in cadaveribus, me presente, à Te dissectis, me unquam vidisse, fateor; in nonnullis autem bestiis tale quid reperiri posse, haud inficias eo.

Lubens insuper fateor, in nullis Authorum figuris tam

veram perfectamque, Arteriarum per Cordis substantiam distributarum delineationem me antehac nunquam vidisse, quàm in Cadaveribus Tuis, tribus circiter abhinc septimanis, ut & in Cordibus humanis à plurimis jam annis Balsamo induratis, quæ, quod certè admiratione dignum, præter colorem naturalem, pulchrè indurata, nullas ferè exhibebant rugas, Pulmonibusque haud destituta, naturalem tamen conservarant situm, secus ac in variorum Authorum Tabulis, quorum figuræ Corda, secundum longitudinem corporis posita, exhibent; Tua verò planè obliquam sedem, mucrone nimirum in lævam vergente, retinuerunt, undè rectè addebas, cordis pulsationem non in pectoris medio, sed circa sinistram thoracis partem sentiri.

Non inconcinnum proindè, Cl. Vir, imò utilissimum & omninò necessarium forè existimo, si datâ occasione, non modò antedictorum cordis Auricularum vasorum, verùm etiàm ipsius Cordis, ut & Arteriæ Magnæ illiusque divisionis, distinctam per figuras excudi curares delineationem, hac enim methodo, studio Anatomico incumbentes, ad perfectam cognitionem pervenire poterunt; Nec dubitare ausim, Vir Clariss: quin petitionem tam justam à Te flagitanti non sis recusaturus, quandoquidem certus sum, Te eruditionem potius promovere, ac in aliis fovere, quàm in Temetipso admirari velle. Vale Vir Clarissime, & me, ut soles, ama.

T. T.

JOH. GAUBIUS.

Dab. Amstelædami, 4 Non. Decemb. M. DC XCV.

FREDERICI RUYSCHII

RESPONSIO.

Ad eruditum

D^{num}. JOHANNEM GAUBIUM,

Philomedicum, ad Epistolam ejus Anatomicam, Problematicam Tertiam.

Ornatissime Vir.

IN ultimis & tertiis ad me datis litteris, video, quòd ultra merita laudibus me exornare coneris, id inposterum parcius, ut fiat, etiam atque etiam rogo: non enim ignoras, uti rectè mones, nihil mihi magis curæ cordique esse, quàm ut eruditionem promovere, ac in iis, qui digni habentur, fovere potius, quàm in me illam admirari, aut tantis, auribus certè mihi ingratis, evehi velim laudibus.

Interim Cordis Auriculas à me nuper in collegio privato demonstratas, ad incudem hîc à Te revocari, percipio; quæ ne genio suo vitali & pabulo fraudentur, peculiaribus arteriis opus habent, ut sanguis arteriosus requisita ad nutritionem quantitate ad illas prolaberetur.

Rectè judicas, tale quid à nemine hactenus Anatomicorum fuisse demonstratum; immò mirandum est, quòd hasce arterias adeò magnas & satìs apparentes haud viderit Professor Bidlous, qui publicè gloriatur, se hujus nostræ inventionis, præparandi & conservandi cadavera, gnarum non solummodò, verùm etiam jam ante me eam possedisse: Mirari certè subit, quòd figuras illarum arteriarum, quæ hoc nostro artificio facilè sese videndas exhibent, non viderit, neque Tabulis suis inseri jusserit. Jure merito mihi filioque meo artificii hujus inventionem attribuo, & si illi ante me innotuit, cur publicè, sicut ego feci, illud æstate & quidem diebus canicularibus non demonstravit? Ad artificium hoc requiritur, non solùm, ut omnia totius corporis vasa sanguiflua, & præsertim arteriosa, nullis, & nequidem illis, quæ per tunicam Ossicula Auditus investientem sparguntur exceptis, sanguine justa quantitate infarcta, ex-

hibeantur; ſed etiam ut ita rigida ſint, quò facilè corpore humano eximi poſſint cum ſuis ramuſculis; Non ſemel vobis exhibui in collegio privato vaſa ſanguifera per Lienem, Pulmonem, Hepar, & alias partes diſtributa, adeò rigida, rubroque colore perfuſa, ut non ſolùm rami, verùm etiam ramorum ramuſculi minutiſſimi, glanduloſa ſubſtantia exuti & exſiccati, conſpici potuerint, ſuntque dicti ramuſculi adeò ſubtiles, ut nunquam tale quid viderim, vel ab aliis audiverim.

Secundò, requiritur in hoc artificio, ut cadavera temporis ſucceſſu ſaturatiorem rubedinem præ ſe ferant, Hoc palam eſt in cadaveribus noſtris præteritô annô à me publicè demonſtratis, quorum alterum abſque pigmento, penicillo, fucove nunc factum eſt multò venuſtius ac rubicundiore colore perfuſum, ac olim.

Tertiò, poſtulatur in eo artificio, ut ejus ope in cadaveribus ita præparatis, & poſt biennium conſervatis, variæ quoque particulæ, immò minutiſſimæ conſpiciantur, quæ aliâs neque in vivo, neque in corpore jamjam denato videri poſſunt.

Quartò, à contractione rugarum præternaturalium immunia eſſe debent cadavera, arte eâ præparata, & conſervata.

Quintò, qui gnarus eſt dicti artificii, noverit etiam Lymphæductus manifeſtare, idque aliquot poſt mortem annos, ſicuti in collegio privato eos indigitare ſoleo: & quod magis mirandum, dicti Lymphæ ductus, Lymphâ griſeâ turgidi, colorem ultrà biennium conſervarunt, nec eſt cur dubitem, quin per ſeculum eundem colorem retenturi ſint, modò cadavera, ut ſoleo, conſerventur.

Sexto, cui notum eſt hoc noſtrum artificium, illi quoque aperitur feneſtra manifeſtandi arteriarum extrema, quòd ſcilicet ea in omnibus corporis partibus haud ſint ejuſdem conſtitutionis, neque ubique in corpus reticulare faceſſant; & quòd per conſequens in ſanguinis tranſitu ex arteriis in venas diverſitas quædam exſurgat, prout illa in hac vel illa parte peragitur.

Septimò, ignarus quoque non erit, quid ſint Glandulæ conglobatæ, eaſque neutiquam tales eſſe nexus, quales dicuntur à Neotericis.

Octavo, noverit quoque, aut ſaltem facilè perveniet ad notitiam, quòd nonnullarum arteriarum extremitates levi fricatione in ſimplici aqua ſint diſſolubiles, recenter quamvis è corpore exemptæ, haſce cum contentis ſi quis pro parenchymate Antiquorum habere velit, non repugno.

Nonò, ope hujus inventi manifeſtavi quoque diſcipulis meis, liquorem, ad humectandos oculos deſtinatum, & in tenuiſſimis Palpebrarum vaſculis contentum, ita poſſe condenſari & præcipitari, ut poſt mortem diſtinctiſſimè in conſpectum producatur.

Ejuſmodi Cadaveribus Juvenum, ultra biennium conſervatis, ſi ejus Muſæum inſtructum atque ornatum habet, quare hactenus non expoſuit demonſtranda, ut ego feci præteritis diebus canicularibus?

Artificium hoc noſtrum in tenebris hactenus latuiſſe luce meridianâ clarius conſtat, illudque confirmant variorum Anatomicorum figuræ, quæ parcè & frugaliter variis in librorum locis exhibitæ, conſpiciuntur.

Si Deus T. Opt. Max. vitam, valetudinem, ac otium mihi dignabitur largiri, hujus artificii ope plura, Anatomicis hactenus incognita, me in lucem prolaturum ſpero. Sed ut ad viam, unde digreſſus ſum, redeam: Arteriis Cordis ſubſtantiam pervagantibus Coronariarum nomen impoſuerunt Authores, idque meritò, quandoquidem trunculis ſuis ex Aortæ radice, ſupra valvulas ſemilunares oriundæ, Cordis baſin ambiunt; nemo autem hactenus numeroſam earum prolem, & divaricationes, ut diſtinctè ſeſe videndas exhibeant, perfectè delineavit (vide Tab: tertiæ fig. 1.) multò minus arterias, per Cordis Auriculas innumeris ramulis ſuperbientes; Hæ autem ab Arteria Coronaria in utroque latere prodeuntes, per Cordis Auriculas quaquaverſum diſſeminantur, dicunturque à me Cordis Arteriæ Auriculares, quarum uſus eſt ſanguinis arterioſi debitam quantitatem auriculis largiri ad nutritionem & calefactionem.

Supradictæ Arteriæ Coronariæ per cordis substantiam disseminatæ non solùm Cordi, ut & ejus auriculis sanguinem impertiunt arteriosum, verùm etiam Tunicis radicis Trunci Aortæ, id quod ab aliis quoque nondum vidi observatum, neque delineatum, vid. Tab. 3. fig. 1. Lit. D. quam ut accuratè repræsentarem, haud solùm ipsemet delineavi, verùm etiam auxiliares manus sculptori adhibui, sicuti quoque feci in præcedente Tabula 2. in qua Arteriarum ramusculi minutissimi repræsentantur.

Quòad divisionem Aortæ in Truncum ascendentem & descendentem, quemadmodum à Clar: Professore Bidloo in Tab. vigesima tertia repræsentatur, eô pactô me nunquam in corpore humano Aortæ constitutionem vidisse, neque in præparatis meis extare, rectè notasti; multò minus memini, me unquam observasse in corpore humano Arterias Subclavias pari passu & æquali ferè capacitate aut diametro emergere, idque è regione sicuti in dicti Professoris Bidloi Tabulis repræsentatur; Præterea illud neutiquam convenire, cum figura ab oculatissimo Louwero in lucem prodita, palam est.

Arteriæ Magnæ, seu Aortæ, truncus è sinistro cordis sinu prodiens, sursum quidem vergit, statim verò arcuatus deorsum reflectitur, nomenque mutans, dicitur Truncus Aortæ descendens; in ea incurvatione, Aorta ramos aliquot largitur partibus supra Cor sitis, & præsertim Subclavios Carotidesque, & quod notandum in dextro latere utplurimùm, si non semper, arteria carotis & subclavia sibi invicem aliquantô spatiô ad exortum in unum coalitæ sunt, secus ac in latere sinistro, ubi seorsùm ex Aorta utplurimùm prodeunt, quemadmodum Tabulæ tertiæ figura secunda indigitat.

Ita ut Aorta propriè in duos Truncos à natura haud sit divisa, unus enim idemque est Truncus ascendens & descendens: Siquis tamen hanc Aortam, quatenus ascendit, ascendentem, & quatenus descendit, descendentem nominare velit, non renuo; neutiquam verò eam in duas partes ità separatam atque divisam offendi in homine, ut altera pars ascendat, altera descendat, quemadmodum in figuris variorum

au-

authorum repræſentatur; Hiſce benè conſideratis, conſtabit partes ſupra Cor ſitas, non magis ditatas eſſe arteriis oriundis è ramo aſcendente quàm deſcendente, nam inter aſcenſum & deſcenſum largitur Aorta, ut dixi, arterias ſubclavias & carotides, vide tabulæ tertiæ fig. 2.

Hiſce petitioni Tuæ me ſatis feciſſe reor, & ſic finem, ob temporis penuriam, imponere cogor; maneo interim Or: Vir toto pectore.

Totus Tuus

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Dab. Amſtelodami, 10 Decemb. 1695.

Fig. 1.

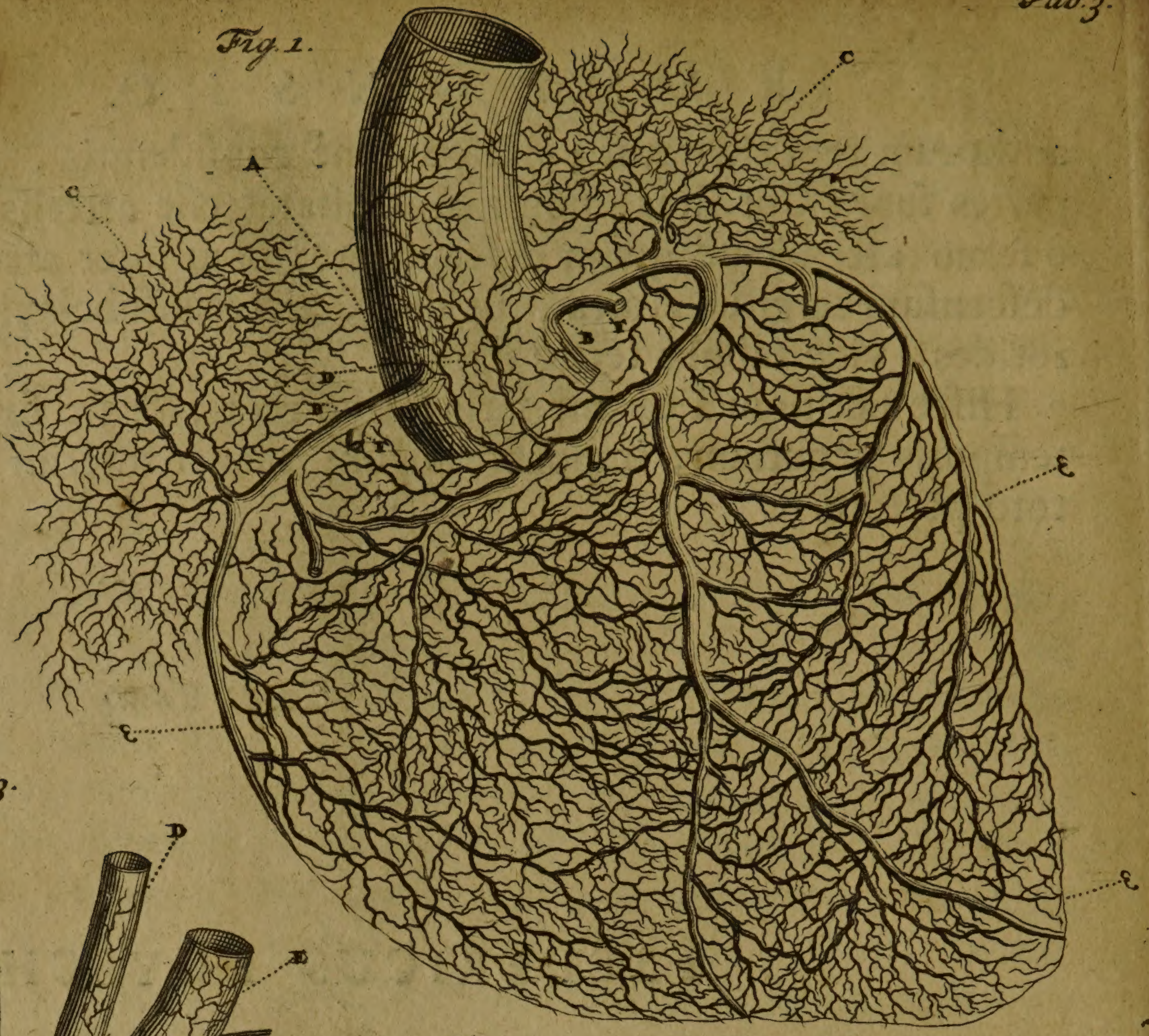

Fig. 3.

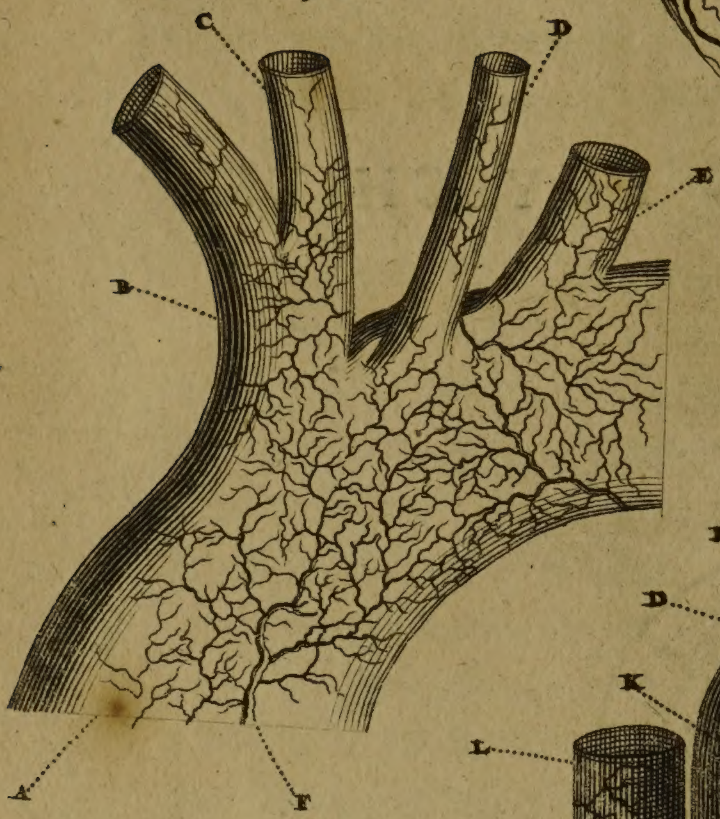
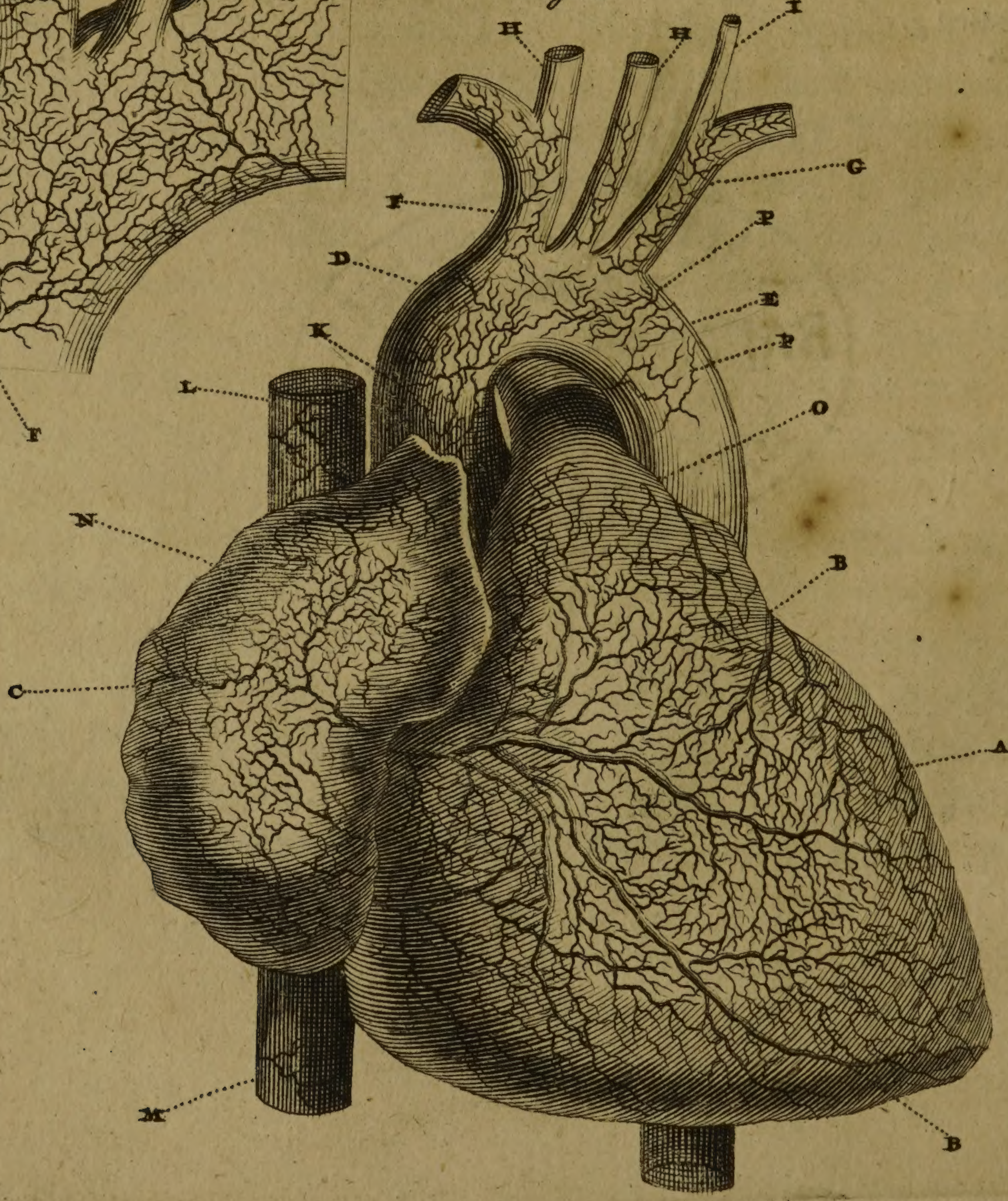

Fig. 2.

TABULA hæc tertia tres exhibet Figuras; quarum prima radicem Aortæ cum suis ramificationibus per Cordis humani substantiam, ejusque Auriculas, nec non per Tunicas Aortæ disseminatis, continet.

Secunda autem demonstrat Cor Pueri cum annexis vasorum Truncis; estque hæc figura facta ad objectum à biennio denatum & tam nitidè præparatum atque induratum, ut omnia ferè vasa arteriosa cum suis ramificationibus, quæ supra Cordis dorsum exspatiantur, conspici possint.

Tertia demum Aortæ Truncum, cum abscissis ramis, idque è corpore hominis adulti, indigitat.

FIGURÆ PRIMÆ EXPLANATIO.

A. Radix Trunci Aortæ, è cujus utroque latere emergunt, Arteriæ Coronariæ BB.

C. C. Arteriæ per Cordis Auriculas excurrentes.

D. Ramusculi arteriosi ex Arteria Coronaria oriundi, & per tunicas radicis Aortæ disseminati.

E. E. E. Arteriæ numerosissima prole per Cordis substantiam dispersæ.

F. F. Trunci Arteriarum coronariarum abscissi, ac pro Cordis postica parte destinati.

FIGURÆ SECUNDÆ INDIGITATIO.

A. Cor Pueri, decem circitèr annorum.

B. B. Arteriæ per cordis substantiam disseminatæ.

C. Auricula cordis dextra.

D. Truncus Aortæ, è sinistro Cordis sinu emergens, & assurgens.

E. Truncus Aortæ descendens.

F. Arteria Subclavia dextra, Carotidi dextræ aliquantô spatiô unita.

G. Arteria subclavia sinistra, Arteriæ Cervicali copulata, estque hæc præcedente diametro minor.

H. H. Utraque Arteria Carotis.

I. Arteria Cervicalis sinistra.

K. Arteriolæ ex Arteria Coronaria oriundæ tunicis radicis Aortæ prospicientes.

L. Truncus venæ Cavæ ascendens.

M. Truucus venæ Cavæ descendens.

N. Arteriæ per Cordis auriculam dextram distributæ, atque ex Arteria Coronaria oriundæ.

O. Radix arteriæ Pulmonalis, è dextro Cordis Thalamo prodiens.

P. P.

P.P. Arteriolæ ab arteriis mammariis internis ortæ, & per tunicas Aortæ distributæ.

Notandum interim omnes dictas arterias productiores esse, quàm hic repræsentantur; sunt enim abscissæ, ità ut tantùm eorum exortus hic indigitetur.

FIGURÆ TERTIÆ EXPLICATIO.

A. Truncus Aortæ hominis adulti.

B. Arteriæ Subclaviæ dextræ ramus, è quo arteria carotis dextra emergit. Lit. C. notata.

D. Arteria Carotis lateris sinistri.

E. Arteria subclavia sinistra.

F. Rami arteriosi ex arteria coronaria orti.